

**ORDO PRÆDICATORUM
CURIA GENERALITIA**

Slávnosť sv. Dominika
Rím, 8. augusta 2020
Prot 50/20/382 Listy reholi

Christus in vobis, spes gloriae
Colossenses 1:27

Milí bratia a sestry,

O Spem Miram! Vzácná nádej! Toto je náš hymnus ku sv. Dominikovi, otcovi a prvému bratovi našej rehole.

Zvyčajnými obrazmi, ktoré vyvolávajú nádej, sú novonarodené dieťa, žiarivý úsvit, jarné kvety a ovocie, zobrazenie nového života a nových začiatkov. Možno v tejto dobe globálnej pandémie by obrazom, ktorý by určite signalizoval nádej, bola očkovacia vakcína pre COVID 19! Nuž, mnohým sa by mohlo zdať divné, že naša pieseň nádeje pripomína okamih, keď Dominik odišiel z tohto sveta, čas, keď bratia majú slzy v očiach namiesto úsmevu na perách - *O spem miram quam dedisti mortis hora te flentibus*. Dominik v ich srdciach vzbudil nádej, pretože sľúbil, že bude aj naďalej užitočný pre bratov a sestry, sľúbil, že sa za nás bude prihovárať a preto svojimi modlitbami zostane s nami. Ale toto je len jedna strana príbehu. Prítomnosť modliacich sa bratov v hodinu jeho smrti musela tiež vliať nádej Dominikovi. V tom konečnom okamihu ľudskej konečnosti nebol Dominik sám. **Prítomnosť bratov a Dominikom sľúbenej prítomnosti po smrti im navzájom dala nádej a útechu.** „Latinské slovo *con-solatio*, „útecha“, naznačuje *prebývanie spolu* s druhým v jeho samote, aby ňou už nebola“ (*Spe Salvi*, 38).

Hrozilo, že nás karanténa a prísne obmedzenia, ktoré sme zažili alebo stále zažívame v rôznych časoch a v rôznych spôsoboch, privedú do zúfalstva a izolácie. Zdalo sa, že sú v rozpore s našimi pastoračnými inštinktmí, aby sme boli s ľuďmi. Tieto opatrenia sme však dodržiavali pre ich správne vedecké a etické dôvody. Potešilo ma, keď som sa dopočul o tvorivých spôsoboch, ktorými sme sa snažili „byť spolu“ a byť „s našimi ľuďmi“ aj napriek týmto obmedzeniam. Určite sa osobná prítomnosť nedá ničím nahradiť, ale našli sme iné spôsoby, aby sme pre ostatných boli prítomní. My, na generálnej kúrii, sme sa dokázali stretávať s provinciálmi zo všetkých regiónov, s regentmi štúdií a s niektorými komisiami bez nepríjemností spojenými s kontrolami na letiskách! Naši profesori a študenti ukončili akademický rok prostredníctvom virtuálnych prostriedkov. Mnohé naše vzdelávacie inštitúcie nasledujúci semester zažijú implementáciu kombinovaného vzdelávacieho systému, teda kombináciu osobnej a virtuálnej účasti na prednáškach. Na jednej fotografii som videl bratov z jedného konventu pri univerzite, ako sa snažia čo najlepšie zvládnuť „Blackboard Learning Management System“. Hrdinské úsilie týchto profesorov (z ktorých niektorí nie sú až takí mladí) stať sa kompetentnými „digitálnymi migrantmi“ pre dobro svojich študentov sú znakom nádeje!

Sú bratia, ktorí čelili nebezpečenstvu kontaminácie službou chorým, a pritom dodržiavali potrebné preventívne opatrenia, aby nedošlo k prenosu vírusu v ich komunitách. Naši bratia v Santa Maria Maggiore tu v Ríme, ako kolégium penitenciárov, naďalej vysluhovali sviatosť zmierenia aj počas prvej fázy prísnych opatrení. Br. Chris Gault, ktorý bol pred vstupom do rehole lekárom, dostal od svojho predstaveného povolenie dočasne sa vrátiť k lekárskej praxi, aby pomohol unaveným lekárom liečiacim pacientov s Covidom-19. Sú bratia a sestry, ktorí pomáhali slovami povzbudenia a nádeje prostredníctvom telefonického poradenstva. Telefonoval som s bratom Brunom Cadore na jeho

narodeniny 14. apríla, keď mi jemne naznačil, že musíme ukončiť náš rozhovor, pretože ako dobrovoľný poradca by čoskoro mal prijímať hovory presmerované poradenskou linkou vo Francúzsku. Väčšina bratov a sestier kázala a modlila sa s ľuďmi prostredníctvom rôznych digitálnych iniciatív. **Momenty krízy sa môžu stať v skutočnosti príležitosťami milosti a momentmi tvorivosti.** V čase talianskeho moru (1629-1631) brat Timotej Ricci (†1643) založil v roku 1629 pri dominikánskom konvente v Bologni *Bussola del ora perpetua del Rosario*¹. Pobožnosť *večného ruženca* sa zrodila uprostred moru. Som vám všetkým vďačný za to, že ste sa k nám pripojili počas Medzinárodného ruženca dominikánskej rodiny 29. apríla 2020, ktorý organizoval brat Lawrence Lew, generálny promótor pre ruženec.

Naši bratia z celého sveta uverejnili teologické a biblické úvahy o rôznych aspektoch pandémie, liturgických sprievodcov na domáce slávenie Veľkonočného tridua, pokyny pre bezpečné a dôstojné slávenie sviatostí atď. Pripomeňme si, čo brat Timothy Radcliffe napísal v knihe *The Wellspring of Hope*: „Štúdium je samo o sebe skutkom nádeje, pretože vyjadruje našu dôveru, že naše životy a utrpenie ľudí majú zmysel. A tento zmysel k nám prichádza ako dar, ako Slovo nádeje s prísľubom života.“ Intelektuálne poslanie rehole a jeho poslanie kázať *Veritas* je dôležitým protijedom proti inej škodlivej pandémie - falošným správam (*fake news*) a polopravdám, ktoré sú v skutočnosti poloklamstvami.

Vy, milí bratia a sestry, ste znakom nádeje pre Cirkev a ľudskú rodinu v tom, ako ste sa snažili nakrmiť „hlad“ zosilnený pandemiou: hlad po Eucharistii (a sviatostiach), hlad po solidarite a súcite, hlad po jedle a pití. Sú členovia dominikánskej rodiny, ktorí získavali prostriedky pre potreby chorých, a tí, ktorí sa o chorých starali. Naši bratia a sestry v mnohých krajinách sa snažia zmierniť utrpenie spôsobené pandemiou a, podobne ako v Brazílii, rozoznať sociálne neduhy, ktoré zhoršujú šírenie nákazy.

Pri tejto pandémie sme stratili bratov a sestry. V „normálnych“ časoch sa stretávame okolo posteľí umierajúcich členov. Jeden mladý brat sa pozdieľal, že je smutný a šokovaný, že sa nemohli rozlúčiť s bratom, ktorý mal zomrieť v nemocnici. Naše srdcia sú zdrvené myšlienkou, že keď sme predtým boli schopní byť prítomní pri umierajúcich a ich príbuzných, tak teraz nemôžeme urobiť to isté pre brata a sestru z dôvodu zdravotných obmedzení. Napriek tomu sme stále plní nádeje. **Nádej je založená na istote, že nás Boh nikdy neopustí. Nádej je istota, že Boh zostáva „v radostných, bolestných, slávnostných tajomstvách a v tajomstvách svetla“ našich životov.** Jeden kňaz povedal pozostalej rodine jedného zavraždeného tínedžera: „Ak chcete vedieť, kde je Boh, keď sa nám takéto tragické veci stanú, môžem len povedať, že plače, trpí a umiera s vami.“ Pápež František nám pripomína: „Nádej nevyprchá, pretože je založená na Božej vernosti“. **Nádej je Kristus v nás** (Kol 1, 27).

O Spem Miram! Dominik smelo sľúbil, že bude pre nás užitočný, pretože mal veľkú nádej, že bude bližšie ku Kristovi v spoločenstve blažených. Budúci rok oslávime výročia 800. rokov tohto sľubu. Ťažkosti, ktorým v súčasnosti čelíme, nás viedli k tomu, aby sme prehodnotili náš plán, ktorý sme zaslali v januári 2020. Dúfame, že vám budeme môcť revidovanú verziu oznámiť čoskoro.

Váš brat,

fr. Gerard Francisco Timoner III, OP
Magister rehole

¹ Viliam Štefan Dóci OP, *Die seelsorgliche Tätigkeit der Kaschauer Predigerbrüder. Ein Dominikanerkonvent im Ambiente von Pfarrei, Stadt und Staat im 18. Jahrhundert*, Berlin-Boston 2018, p. 113 (Viliam mi poskytol anglický preklad)